

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Waarheid is kennis van dingen zooals zij zijn, en zooals zij waren, en zooals zij zullen worden; en wat ook meer of minder dan dit is, is de geest van dien goddeloosze, die een leugenaar van den beginne was.

LEER EN VERB. 93 : 24, 25.

No. 23.

1 December 1909.

14de Jaargang.

GODS WIJSHEID IN ORGANISATIE GETOOND.

Een Drievoudig Snoer wordt niet haast gebroken.

PREDIKER 4 : 12.

Het is zeer merkwaardig dat oogenschijnlijk kleine gezegden in de Heilige Schrift zulk eene groote wonderbare beteekenis en vele malen eene letterlijke vervulling gehad hebben, en ook dat somstijds slechts door enkele woorden groote gebeurtenissen nauwkeurig voorspeld en machtige voorvallen geheel omvangrijk beschreven zijn geworden.

Neemt bijvoorbeeld het gezegde van Christus: „het koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mosterdzaad”, en vergelijk het met het ontstaan, de ontwikkeling en vooruitgang der Kerk in deze dagen. Hoe zij gelijk het kleine mosterdzaad zich eerst ontwikkelde als een klein spruitje, daarna tot een grootere plant, en vervolgens tot een machtigen boom met hare vele takken, en twijgen, en duizenden van bladeren, opgroeide. Als men de geschiedenis der Kerk van Jezus Christus aandachtig onderzoekt zoo gevoelt men zich geheel doordrongen van het groote gewicht en de heilige beteekenis dier woorden van den Zaligmaker. Een boek, waarheid bevattende, Gods Woord op gouden platen gegraveerd, lag voor langen tijd gelijk het zaad in de aarde verborgen. Vervolgens, de Kerk werd met een zeer klein getal leden en slechts twee Ouderlingen, gelijk een klein voortkomend spruitje, als Kerk in het voorjaar van achttienhonderddertig overeenkomstig de wetten van N. Amerika georganiseerd. Waarna de Kerk, in het bezit zijnde van het Heilige Priesterschap, de steun

van dien krachtigen boom, in ledental toenam en zich uitbreidde in verschillende organisatiën, namelijk, quorum of organisatie van het Eerste Presidentschap, quorum der Twaalf Apostelen, Hoogepriesteren, Zeventigers, Ouderlingen, enz. Toenemende in vertakkingen, gemeenten en Ringen der Kerk met hunne verschillende beampten; zich natuurlijk ontwikkelende en voortspruitende gelijk de prachtige kroon der als zinnebeeld gegevene mosterdplant. En ofschoon stormen haar ernstig met verwoesting bedreigden zoo waren zij slechts de middelen, in een algemeenen zin genomen, om de dorre twijgen en verdroogde bladeren te verwijderen, en de boom al krachtiger te ontwikkelen en zichzelf meer onwrikbaar in de aarde te doen hechten. En al mocht zoo nu en dan de orkaan meedoogenloos een krachtige en levende tak plotseling afgebroken of beschadigd hebben, zijzelve nam in kracht en heerlijkheid toe.

Een gezegde van gelijken aard als wij hiervoren beschreven, is het opschrift van dit artikel hetwelk in het boek „Prediker” voorkomt, en hetwelk in den vollen zin des woords op de besturende macht en de leidende autoriteiten der Kerk van toepassing is. Ik bedoel de drie verschillende organisatiën of Presideerende Quorums in het Melchizedeksche Priesterschap welke in de openbaringen des Heeren als de wettige, goddelijke, besturende autoriteit der Kerk zijn aangewezen. Quorums welke de volmacht, sleutelen, gaven en autoriteit bezitten om in hun juiste orde de Kerk door openbaring overeenkomstig den wil des Heeren te besturen, namelijk, het Quorum van het Eerste Presidentschap, bestaande uit drie personen welke het Hoogepriesterschap bezitten; vervolgens het Quorum der Twaalf Apostelen, bestaande uit twaalf Hoogepriesteren, soms ook wel de Reizende Hoogeraad genoemd, en ten derde, het sterkste in aantal, het Eerste Quorum der Zeventigers, vormende de drievoudige snoer of keten welke als een drievoudig bolwerk de Kerk, in haar juiste orde beschermt en tot haar bestuur zijn aangewezen. Als bewijs hiervan laten wij de openbaring voor zichzelf spreken, en geven hier dezelve weer: „Van het Melchizedeksche Priesterschap, drie Presideerende Hoogepriesters gekozen door het lichaam, tot dit ambt aangesteld en verordineerd, en ondersteund door het vertrouwen, geloof en gebed der Kerk, vormen een Raad van het Presidentschap der Kerk.

De Twaalf reizende raadgevers zijn geroepen de Twaalf Apostelen te zijn, of bijzondere getuigen van den naam van Christus in de geheele wereld; aldus verschillende van andere beampten in de Kerk in de plichten hunner roeping.

En zij vormen een Raad gelijk in autoriteit en macht met de drie voornoemde Presidenten.

De Zeventig zijn eveneens geroepen het Evangelie te prediken en bijzondere getuigen tot de heidenen in de geheele wereld te zijn. Aldus verschillende van andere beambten in de Kerk in de plichten hunner roeping.

En zij vormen een Raad gelijk in autoriteit met die der bovengenoemde Twaalf bijzondere getuigen of apostelen. Leer en Verbonden Afdeeling 107 : 22—26.

Deze openbaring geeft ons duidelijke en belangrijke inlichting aangaande de goddelijke autoriteit dezer drie Quorums. Het deelt ons mede dat afschoon deze drie Quorums, of drievoudige snoer, elk in hun bijzondere roeping verschillend van aard zijn, zoo bezitten zij in één opzicht, een gelijke autoriteit, namelijk de autoriteit om, wanneer geroepen en aangesteld, over de Kerk te presideeren, het Eerste Presidentschap als de wettige personen en de Twaalf en het Quorum der Zeventigers als plaatsvervangend in geval het Eerste Presidentschap op zou gehouden hebben te bestaan.

Dit is een gewichtig onderwerp. Want hoe meer wij de dingen van het koninkrijk Gods onderzoeken, des te meer leeren wij het groote gewicht kennen, dat het zoo hoog noodzakelijk is dat de juiste autoriteit op den persoon bevestigd is. De Bijbel leert ons, en wij gelooven op goeden grond, dat niemand neme zichzelf die eer aan dan die van God geroepen is gelijk Aäron. De voorgaande openbaring, door den Profeet des Heeren, geeft de goddelijke roeping te kennen, of in andere woorden, wien Hij de autoriteit en macht schenkt om over Zijne Kerk te Presideeren. Een goddelijke roeping dus. Geen menschelijke verklaring, maar Gods verklaring. Zijn wil, Zijn wet aan Zijn volk.

Om zoo mogelijk nog duidelijker te wezen. God zegt door Zijn profeet, het Eerste Presidentschap is om over de Kerk te Presideeren. Ten tweede, een gelijke autoriteit is in de Twaalf Apostelen gevestigd. En ten derde, dat bovendien dezelfde autoriteit door het Eerste Quorum der Zeventigers gehouden wordt. Zoodat indien door den dood van den President der Kerk, of anderszins het Eerste Presidentschap ontbonden zou worden of zijn, God hier aangewezen heeft, dat de Twaalf de goddelijke autoriteit en volmacht bezitten, de plaats van het Presidentschap der Kerk te aanvaarden. En zoo de Twaalf er niet zouden zijn de autoriteit en volmacht op het Quorum der Zeventigers nederdaalt, of liever reeds in hen gevestigd is.

Welk een licht, welk een wijsheid en bescherming heeft de Heer hier, door deze drievoudige snoer, voor het bestuur Zijner Kerk, gegeven. En wij kunnen met dankbaar hart beamen, „een drievoudige snoer wordt niet haast gebroken.” God heeft Zijn

Kerk door deze goddelijke orde en aanstelling grootelijks beschermd en beveiligd. Welk een vreugde, vrede en zekerheid heeft Gods Kerk door deze openbaring. Zeker, de wijsheid der wijze vergaat en het verstand der verstandige wordt te niet gedaan. Welke Kerk op aarde had zulk een regeling voor haar bestuur vóórdat deze Kerk georganiseerd was? Niet één!

Het groote gewicht en waarde dezer drievoudige orde des Heeren werd voornamelijk openbaar toen de Profeet Joseph Smith en zijn broeder Hyrum in het jaar 1844 wreedzaam vermoord werden. Toen zijn koud, roerloos lichaam met het moordend lood doordrongen ter neder lag, was de Kerk van haren Profeet en President beroofd. Doch hoewel de Kerk door dit hartverscheurend verlies ontroerd en geschokt was en als het ware een prooi hunner vijanden, zoo waren zij niettemin niet geheel gelijk een kudde zonder herder. Het Quorum der Twaalf Apostelen nam onmiddellijk, op grond dezer openbaring en hunne ontvangene autoriteit en volmacht, hunne plaats in als presideerende autoriteit der Kerk en werd op een algemeene samenkomst door de Kerk erkend en ondersteund. En het koninkrijk Gods rolde in hare majestueuse en aangeweze loopbaan voort. En ware de Twaalf omgebracht of andersins verstrooid geworden, zoo had het Eerste Quorum der Zeventigers hunne plaats ingenomen.

Wij wenschen hier echter op te merken, dat de Twaalf en de Kerk in het algemeen niet alleen op deze enkele openbaring steunde. De Profeet had met waar profetisch voorzigt en goddelijke leiding de Twaalf Apostelen reeds voorbereid. Reeds geruimen tijd voor zijn dood waren zijne gedachten ernstig met dit onderwerp werkzaam, en hij spande al zijne krachten in dit te verwezelijken. Hij verstond te wel dat deze openbaring alleen niet voldoende was, alle gaven, sleutelen, begiftigingen en zegeningen moesten nog voor zijn dood op de apostelen bevestigd worden.

In het laatst van Maart en begin van April van het jaar zijns doods hield hij bijna dagelijks bijeenkomsten met zijne broederen. In een dezer bijeenkomsten en na een heilig gebed stond de profeet Joseph op, zijn gelaat als het ware blonk met hemelschen glans, en nadat hij zijne ondervindingen van den aanvang van dit werk, de verantwoordelijkheid welke op hem geplaatst was, de vervolgingen en moeilijkheden die hij doorgemaakt had verhaald had, zeide hij: „Er zal iets bijzonders plaats hebben. Ik weet niet wat het is, doch de Heer maant mij aan spoed te maken en u uw begiftigingen (endowments) te geven voordat de Tempel geheel voltooid is.” Daarna diende Joseph Smith alle verordeningen van het Heilige Priesterschap aan de Apostelen toe, en

toen hij daarmede gereed was verheugde hij zich zeer, zeggende: „Nu, indien zij mij dooden, gij hebt nu alle sleutelen en zegeningen en verordeningen, en gij kunt die op anderen bevestigen; en de heirscharen van Satan zullen niet instaat zijn het koninkrijk zoo snel af te breken als gij het kunt opbouwen. Op uwe (de Twaalf) schouders rust de verantwoordelijkheid dit volk te leiden. De Heer zal mij nu voor een tijd rust geven.”

President Wilford Woodruff van die heerlijke gebeurtenis getuigenis gevende, zeide: „De Twaalf ontvingen hunne begiftigen, en in werkelijkheid de sleutelen van het koninkrijk Gods, en de orakelen Gods, sleutelen van openbaring, en de voorbeelden van hemelsche dingen, en Joseph zeide tot de Twaalf, „op uwe schouders rust het koninkrijk.” Hieruit zien wij, dat zoowel door de openbaring alsook door het ontvangen der verordeningen de Twaalf en de Kerk toebereid waren. En toen het Eerste Presidentschap door den dood van den Profeet ontbonden was, kon het volgende Quorum, de tweede snoer, hun plaats innemen. En wij kunnen met de dichter zeggen: „Triumf, de Heer volbrengt Zijn werk. Zijn arm, de booze macht te sterk blijft zeeg'nend hen bewaken!”

Tevens indachtig zijnde, dat „een drievoudig snoer, is niet haastelijk gebroken.”

OGDEN CITY, UTAH.

H. DE BRIJ.

CORRESPONDENTIE.

Broeder S. Bosch, wonende te Ogden City, Utah, schreef ons eenen brief, waarin hij zegt „niet een nummer van „De Ster” te willen missen” en verder zegt hij het volgende: „Hartelijk gegroet van de familie Bosch, wij maken het hier goed in Zion.”

Broeder L. Noordhof te Hoogkerk schrijft zeer te zijn opgebouwd en versterkt door verschillende dingen, die hebben plaats gehad. De lankmoedigheid en rechtvaardigheid van God worden hem steeds duidelijker, en hij is overtuigd, dat visioenen door den Heere aan Zijne kinderen getoond worden. Zijn gebed is steeds voor den vooruitgang van het werk der laatste dagen.

DE VROUW IN HET JOODSCHE SPREEKWOORD.

Niets trouwers op de wereld dan een eigen vrouw.

Het verstand der vrouw is hare schoonheid, de schoonheid van den man zijn verstand.

Is de man te goed voor de wereld, dan is hij slecht voor zijn vrouw,

IETS OVER DEN DOOP.

Naar aanleiding van eenige aan ons gerichte vragen, met betrekking tot het doopen van „personen van acht jaren oud” deelen wij het volgende mede, en hopen de vragen daarmee beantwoord en een duidelijk overzicht gegeven te hebben, opdat een ieder dit goed kan verstaan.

In „Leer en Verbonden” afd. 20 vers 71 lezen wij als volgt:

„Niemand kan als lid in de Kerk van Christus ontvangen worden tenzij hij de jaren van verantwoordelijkheid voor God heeft, en in staat is zich te bekeeren”.

Wij vestigen de aandacht onzer lezers op het gezegde: „tenzij hij de jaren van verantwoordelijkheid voor God bereikt heeft”. God zal dus het tijdstip moeten bepalen, en deze zaak moet van Zijne zijde beschouwd worden en niet zoals de menschen dit misschien zullen verklaren.

In „Leer en Verbonden” afd. 68: 25-28 lezen wij als volgt:

„En wederom alle ouders in Zion of in hare Ringen welke georganiseerd zijn, die kinderen hebben en hen niet onderwijzen in de leer van bekeering, geloof in Christus den Zoon des levenden Gods, den doop en de gave des Heiligen Geestes door het opleggen der handen, als zij acht jaar oud zijn, zoo zal de zonde op de hoofden der ouders zijn;

Want dit zal een wet zijn voor de inwoners van Zion, of van de georganiseerde Ringen Zions;

En hunne kinderen zullen gedoopt worden tot de vergiffenis hunner zonden, wanneer zij acht jaren oud zijn, en het opleggen der handen ontvangen,

En zij zullen eveneens hunne kinderen leeren bidden en oprecht wandelen voor den Heere”.

De leeftijd is dus bepaald op acht jaren. Dan is het kind voorzichzelve tegenover God verantwoordelijk en wordt door den Heere geschikt geacht gedoopt te worden en in staat te zijn zich te bekeeren. Men moet echter niet vergeten, dat hier gesproken wordt over kinderen van leden der kerk welke onderwezen zijn in het Evangelie van Christus. Niemand zal ontkennen, dat een kind van acht jaren oud, onderwezen zijnde in het Evangelie, zooals in de boven vermelde openbaring is aangehaald, geloof kan hebben in God en in de eenvoudige beginselen van het Evangelie, en ook een besef kan hebben van de noodzakelijkheid van bekeering.

Het is waar dat er in den Bijbel geen leeftijd vermeld staat, maar dat bewijst nog niet, dat acht jaren te jong is. Alles staat niet in den Bijbel vermeld, want anders zou er geen openbaring meer noodig zijn. God openbaarde, en openbaart nog, wat nu voor Zijn volk noodig is om te weten. Er staat echter in den Bijbel voldoende geschreven, om te toonen, dat geloof en bekeering aan den doop moeten voorafgaan. En zooals reeds is opgemerkt kunnen deze dingen op dien leeftijd beoefend worden. De Heere

moest een bepaalde leeftijd vaststellen waaraan Zijn volk zich houden moest en men zou steeds tegenwerpingen maken, onverschillig welke ouderdom was vastgesteld. Als een kind in de wereld acht jaren oud is en nooit van het Evangelie gehoord heeft dan kan het niet gedoopt worden omdat het acht jaren oud is, want dat is niet voldoende, daar er eerst onderricht gegeven moet worden en het kind van de noodzakelijkheid zal overtuigd moeten zijn. Op kinderlijke en eenvoudige manier kan daaraan voldaan worden.

Sommige menschen zeggen: „Jezus is een voorbeeld geweest” men moet dus dertig jaren oud zijn om gedoopt te worden”. Dat Jezus een voorbeeld geweest is, bedoelt niet, dat wij alles moeten doen wat Hij gedaan heeft, want anders moeten door ons de zelfde wonderen verricht worden als Jezus deed en moeten ook wij gekruisigd worden enz. Hij werd gedoopt toen Hij Zijn bediening in het openbaar begon en toen was dat een geschikt oogenblik. Men moet ook niet vergeten dat Hij zonder zonde was en geen bekeering noodig had. Hij werd gedoopt „om alle recht en gerechtigheid te vervullen.”

Wij laten hier een artikel volgen uit „De Ster” van 15 Feb. 1903 over het zelfde onderwerp. Dit artikel verscheen eerst in de „Improvement Era” van Mei 1902.

„De vraag of kinderen die acht jaren oud zijn zonde hebben, behoeven wij niet op te helderen. De doop is voor de vergeving der zonden en het is zonder twijfel een feit dat een iegelijk die geleefd heeft tot de jaren van verantwoordelijkheid (door rechtstreeksche openbaring tot de Kerk vastgesteld op acht jaren, Leeringen en Verbonden, afd. 68 : 25-28) gezondigd heeft en is bovendien den doop van noode om „in te kunnen gaan in het Koninkrijk des Hemels”. De doop moet op een zeker tijdstip volbracht worden in het geval van iedereen die wenscht zalig te worden. Wanneer het verricht is door gepaste outoriteit en met een aan den dag legging van oprechtheid aan de zijde van den candidaat, zal het krachtdadig zijn voor de vergeving der zonden. Laat het met nadruk gezegd worden, dat dezen doop eens volvoerd moet worden in het geval van een ieder persoon en dat hij daardoor de vergeving van zijne zonden verkrijgt. De zonden van het geheele leven worden aldus vergeven, onder beding van oprechte bekeering, beide *voor* en *na* den doop. Sedert het ontegenzeggelijk geen verschil maakt, zoover als krachtdadigheid betreft, in welk gedeelte van den persoon zijn leven dezen doop plaats heeft, mag het vastgesteld worden door openbaring en het is zoo vastgesteld geworden voor het achtste jaar, hetwelk alleen, reeds eene volledige, voldoende reden is waarom kinderen op die leeftijd

zouden worden gedoopt. Het is eveneens eene goede reden waarom zij niet vóór dat tijdstip zouden worden gedoopt, doordien slechts alleen de verantwoordelijke den doop ontvangen zou.

Doch er is nog eene andere reden waarom de tijd voor deze verordening op acht jaren gesteld is. De doop heeft voor een zijner bedoelingen eene inlijving in de Kerk van Christus, het heeft ten doel de „Vervulling van alle gerechtigheid”, zoowel als de vergeving van zonden. In het geval van de kinderen is het tijdperk van inlijving in de Kerk met hun achtste jaar, van daar dat den doop op dat tijdstip volbracht wordt voor het dubbele doel tot vergeving der zonden en tot inlijving in de Kerk. De gepaste tijd voor den doop is dat tijdstip wanneer de candidaat bereid is om een lid van de Kerk te worden — kinderen van Heiligen der laatste Dagen zijn dat op acht jarigen leeftijd; volwassenen, op het tijdstip hunner bekeering. Of nu de persoon acht jaren oud is of tachtig, de doop dewelke hem in de Kerk inlijft, is krachtadig tot de vergeving der zonden wanneer het vergezeld is, voor en na dien tijd, van eene oprechte bekeering. Indien de doop slechts alleen de vergeving der zonden bewerkstelligde die voorheen bedreven waren, zoude het minder van noode zijn om een kind op acht jarigen leeftijd te doopen, doch in het licht van de bovengemelde verklaring, is de wijsheid er van zeer klaarblijkelijk”.

VERPLAATST.

Ouderlingen G. M. Farrer en B. Barton, Van de Groningsche naar de Arnhemsche Conferentie.

AAN ONZE LEZERS.

Daar wij dit jaar niet vaak meer in de gelegenheid zullen zijn u op deze zaak te wijzen, zoo verzoeken wij u beleefd maar dringend, vóór het jaar ten einde is, de nog verschuldigde abonnementsgelden te betalen, zoodat wij geen moeite hebben, wanneer de boeken worden gesloten op het einde van het jaar, met achterstallige abonnementsgelden.

Betaalt aan de zendelingen in uw stad arbeidende of zendt het geld per postwissel of in Nederlandsche postzegels aan B. G. Thatcher, Crooswijkschesingel 7B, Rotterdam.

Ook onze lezers in Amerika verzoeken wij hieraan te denken en het geld per postwissel naar het hoofdkantoor te zenden of te betalen aan Frank I. Kooijman, 34 East 5th. North, Salt Lake City, of aan H. B. Denkers 2654 Barlow ave., Ogden City.

Weest ook in deze zaak niet alleen hoorders maar daders.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen

Redactie:
B. G. THATCHER.

Assistent:
W^M J. DE BRIJ.

HET AVONDMAAL DES HEEREN.

Het is nuttig dat de gemeente dikwijls te zamen vergadert, om deel te nemen aan het brood en den wijn, ter gedachtenis van den Heere Jezus.

LEER EN VERB. 20 : 75.

De Heiligen der laatste Dagen zijn zeer gezegend met het voorrecht iederen Zondag het avondmaal des Heeren te kunnen nuttigen. Heilig en gewichtig is de bediening van het avondmaal, want het is eene zinnebeeldige verkondiging van den dood des Heeren. Men kan dan ook niet te ernstig zijn met deze heilige verordening.

In den nacht waarin Jezus verraden werd, was hij met Zijne apostelen vergaderd, en nadat Hij het brood gebroken had zeide Hij: „Neemt, eet, dat is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt; doet dat tot Mijne gedachtenis.” Toen nam Hij den drinkbeker en zeide: „Deze drinkbeker is het Nieuwe Testament in Mijn bloed. Doet dat, zoo dikwijls als gij dien zult drinken, tot Mijne gedachtenis.” I Cor. 11 : 24, 25.

Als wij dus het brood eten en den drinkbeker drinken, dan moeten wij aan Hem denken, aan Hem den Zondeloze, den Zoon van God, die om ons te redden dien bitteren dood des kruises moest ondergaan. Denkt dan aan Hem, hangende aan het vloekhout, aan de vreeselijkste pijnen ten prooi. Denkt aan Hem als van dorst versmachtende en omringd door een bende van gevoellooze spotters, die zich verheugen in Zijn lijden. Denkt aan Hem met de doorboorde handen en voeten en met de speerwonde in de zijde, en tracht dan te beseffen, dat Hij dat alles deed, om u van zonden te verlossen, om u straks uit het graf te doen voortkomen en in de gelegenheid te stellen tot volmaking voort te varen. Ja, waarlijk, als wij het avondmaal nuttigen zooals het genuttigd moet worden, namelijk ter Zijner gedachtenis en Zijnen dood verkondigende, dan kan het niet anders of wij zullen ernstig gestemd zijn en een gevoel van heiligen ernst zal ons doordringen. En als wij ons niet in die ernstige stemming bevinden, dan is het, omdat wij er geen gebruik van maken zooals wij het behooren te doen.

Wie onzer is niet ernstig gestemd als hij denkt aan den dood van een vader, moeder, zuster of broeder? Welnu, als gij het avondmaal nuttigt, dan gedenkt gij den lijdensdood van uwen oudsten broeder Jezus, die Zich als plaatsvervanger voor Zijne broeders en zusters stelde. O, laat heilige ernst en liefde voor Hem uw hart vervullen.

Het avondmaal spreekt ook van een vergeving der zonden, en waar wij door dat lijden en sterven van Jezus vergiffenis van zonden ontvangen, laat dan ook ons harte met vergeving vervuld zijn tegenover hen die iets tegen ons misdreven. Vergeeft opdat gij vergiffenis kunt ontvangen.

En waar het avondmaal u spreekt van een bitter lijden en sterven, dat noodig was als een rantsoen voor zonden, laat dat u dan tot bekeering en heiliging aansporen, opdat gij niet in de zonden blijft voortgaan en onwaardiglijk het brood eet en den drinkbeker drinkt.

Paulus schrijvende aan de gemeente te Corinthe zegt: „Zoo dan, wie onwaardiglijk dit brood eet, of den drinkbeker des Heeren drinkt, die zal schuldig zijn aan het lichaam en bloed des Heeren. Maar de mensch beproeve zichzelf, en ete alzoo van het brood en drinke van den drinkbeker. Want die onwaardiglijk eet en drinkt, die eet en drinkt zichzelf een oordeel, niet onderscheidende het lichaam des Heeren.” I Cor. 11 : 27–29. In vers 30 zegt hij: „Daarom zijn onder u vele zwakken en kranken, en velen slapen.” Misschien zijn sommigen onzer geestelijk zwak, krank of slapende, omdat zij onwaardig het avondmaal nuttigen.

Daarom, gebruikt het avondmaal des Heeren wanneer u de gelegenheid wordt aangeboden, maar gebruikt het op de juiste wijze, opdat het u ten zegen zij en wil daarom eerst alle moeilijkheden vereffenen welke misschien tusschen u en uwen naaste bestaan.

Neemt het brood en den drinkbeker met de rechterhand, laat uw hand niet met een handschoen of iets anders bedekt zijn, laat er een heilige stemming in uw hart zijn, laat orde en stilte in uw bijeenkomst heerschen en laat door gewijden zang of muziek de ernstige en heilige stemming verhoogd worden. En wil ook bedenken, dat in uw hart aanwezig moet zijn hetgeen in het gebed voor het avondmaal gebeden is: „Zijner altijd indachtig te wezen en Zijne geboden te onderhouden.”

Waakt in de eenzaamheid over uwe gedachten, in den huiselijken kring over uw humeur, en in gezelschap over uwe tong-

DOMINEE DEKKER EN DE MORMONEN.

In „De Vrije Fries”, antirevolutionair weekblad voor het kiesdistrict Tietjerksteradeel, is Dominee Dekker begonnen zijne lezers te vergasten op eenige artikelen omtrent de Mormonen. Jammer voor hem, dat hij zijne onkunde met betrekking tot deze Kerk zoo duidelijk laat blijken en het spijt ons voor hem, dat hij zich niet beter op de hoogte heeft gesteld. Wij mogen onzen eerwaarden vriend niet beschuldigen van opzettelijke verdraaiing van feiten en valsche voorstellingen, want dat is immers in strijd met zijne roeping, en wij moeten het daarom aan zijne onbekendheid met deze zaak wijten. Aangezien het zijn streven schijnt te zijn, zijne lezers de waarheid, en niets dan de waarheid, omtrent de Mormonen mede te deelen, zoo willen wij hem op enkele leugens, pardon, onjuistheden, wijzen, daar hij die dan later in „De Vrije Fries” kan vermelden, opdat hij in den dag der dagen niet zal schuldig zijn aan overtreding van het negende gebod, hetwelk hem zeker niet onbekend zal zijn. Het is als volgt: „Gij zult geene valsche getuigenis spreken tegen uwen naaste”.

In „De Vrije Fries” van Zaterdag 20 November, spreekt Ds. Dekker over „de herkomst en geschiedenis” van de Heiligen der laatste Dagen.

Hetgeen van Joseph Smith en zijne ouders gczegd wordt, toont aan dat Dominee uit bronnen geput heeft waarvan duidelijk gebleken is, dat zij met een gansch bitteren gal tegenover de Heiligen der laatste Dagen vervuld zijn. Verder zegt Dominee, dat „het boek hetwelk in de heuvel Cumorah verborgen was, uit 12 gouden platen bestond”. Welnu, wij zouden gaarne willen weten uit welk boek Dominee die kennis geput heeft, want dat is in niet één geschrift der Kerk vermeld. En het zou onredelijk zijn te gelooven, dat anderen beter met de zaak op de hoogte zijn. Dominee zegt „dat de bladen ter dikte van gewoon blik waren”, welnu als Dominee het boekje „een stem tot waarschuwing” wil lezen, dan zal hij zien, dat het boek ongeveer zes duimen dik was en dat bevat natuurlijk meer dan 12 bladen welke de dikte van gewoon blik hebben. Als Dominee „Het Boek van Mormon” maar even had ingezien dan zou hij tot de ontdekking komen, dat het meer dan zeshonderd bladzijden bevat en dat onmogelijk op 12 bladen van 7 duim breed en 8 duim lang geschreven kon worden. Dominee moet ook niet vergeten, dat een gedeelte verzegeld was en niet vertaald is, er waren dus nog minder dan 12 bladen. Maar, enfin, abuizen zijn menschelijk en daar Dominee Dekker mensch is, zoo kan ook hij abuizen maken.

Ds. Dekker maakt vervolgens de bewering, dat Joseph Smith „door de politie voor schulden vervolgd werd”. Als hij de moeite wil doen de zaak eens goed te onderzoeken, dan zal hij zien, dat Joseph Smith 39 maal voor de rechtbank is gebracht, maar nooit is veroordeeld geworden, want steeds werd zijne onschuld bewezen.

Verder zegt Dominee: „In vervolg van tijd trok het overblijfsel der 10 stammen Israëls ook naar Amerika, en heeft daar eeuwig geleefd”. Waar onzen eerwaarden vriend dit vandaan haalt weten wij niet. Als hij het boek van Mormon even wil inzien, dan zal hij spoedig tot andere gedachten komen, want „het overblijfsel der 10 stammen” is niet naar Amerika getrokken. De personen die 600 jaren voor Christus naar Amerika vertrokken, behoorden slechts tot twee familieën: Lehi en familie, tot den stam van Manassa behorende, en Ismaël en familie, tot den stam van Efraim behorende; en ook was er een man met hen Zoram genaamd. Nu, hiervan kan toch niet gesproken worden als „het overblijfsel der 10 stammen”.

Verder zegt Dominee Dekker: „Opdat maar geen ongewijde blikken het gouden boek bekluren zouden, verborg Smith het gedurende de vertaling in zijn hoed”. Welnu, als dit waar is dan had Joseph een zeer groot hoofd, en Ds. Dekker moet maar eens uitrekenen hoe die platen, 8 Eng. duim lang en 7 Eng. duim breed en te zamen 6 Eng. duim dik in een hoed verborgen kunnen worden. Dominee moet zijn eigen hoed maar eens meten.

Verder zegt hij: „Niemand heeft het dan ook gezien, behalve Harris, en die dan nog maar alleen met het oog des geloofs”. Wij raden Dominee Dekker aan het getuigenis der acht getuigen te lezen, hetwelk vooraan in het boek van Mormon gedrukt staat. Zij getuigen, dat zij „alle bladen in hunne handen hebben gehad”. Verder raden wij aan te lezen wat de drie getuigen zeggen, waaronder ook de door Dominee genoemde Harris behoort. Zij zeggen: „de platen en het graveerwerk daarop betast te hebben”. Wel, Dominee dat is wat anders als door het oog des geloofs, zooals u zegt.

Dominee Dekker zegt verder, dat het boek van Mormon aan de „mislukte roman van Dominee Spaulding” ontleend is. Wij zullen zoo vrij zijn Ds. Dekker „De Ster” van 1 November toe te zenden, dan zal hij omtrent dit onderwerp wat beter op de hoogte zijn, want hij is wel 25 jaren ten achter. Misschien is hij wel oud van dagen en spreekt uit de herinneringen van het grijze verleden. Het heden zegt, dat het boek van Mormon niet aan de Spaulding roman ontleend is en dat het handschrift van Ds. Spaulding in de bibliotheek van het Oberlin College aanwezig is.

Ook schijnt Dominee niet goed met de geschiedenis der Kerk op de hoogte te zijn, anders zou hij Salt Lake City niet „Zion” noemen en zeggen, dat „Brigham Young zich in het openbaar „God” liet noemen. Het zal wel niet moeilijk voor Dominee Dekker zijn te vermelden waar dat gelezen kan worden, en als het in het „openbaar” geschiedde, dan zal het wel in een boek of geschrift staan in Utah uitgegeven. Maar dit is iets nieuws, zelfs voor de Mormonen.

Maar voor heden genoeg eerwaarde heer Dekker, wij zullen u dit artikel toezenden en wachten met verlangen de herstelling uwer abuizen af, en wij zullen de vrijheid nemen uw andere artikelen na te gaan, daar het ons zou bedroeven u nog meer van die verkeerde mededeelingen te zien doen, zonder de broederlijke plicht te vervullen daarop uw aandacht te vestigen. Ik raad u echter aan eerst wat beter op de hoogte te komen met de Mormonen alvorens verder te schrijven. Maak de waarheid, maar niets anders dan de waarheid, bekend. W. J. DE B.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

VERGADERING TE KAMPEN. — Op Woensdag 24 November werd er een bijzondere vergadering gehouden in de „Gehoorzaal” te Kampen. Er waren ongeveer 350 vreemdelingen tegenwoordig en vele boekjes werden uitgegeven. Ouderling W. J. De Brij sprak over het onderwerp: „Is Mormonisme christelijk of moet er voor gewaarschuwd worden”. Daarna sprak Pres. B. G. Thatcher over bekeering en de herstelling van het Evangelie. Zeer aandachtig werd geluisterd.

VERGADERING TE ARNHEM. — Op Donderdag 25 November werd er een bijzondere vergadering te Arnhem gehouden in het gewone vergaderlokaal. Ook deze vergadering werd door vele vreemdelingen bezocht. Aandachtig luisterden allen naar de sprekers, Pres. B. G. Thatcher en W. J. De Brij.

VERGADERING TE WIRDUM. — Op Woensdag 17 November werd er een bijzondere vergadering te Wirdum, Friesland gehouden. Deze vergadering was zeer goed bezocht, aandachtig werd geluisterd en vele boekjes werden uitgegeven. Ouderlingen P. 't Hart, O. Olsen en B. Tiemersma spraken over de beginselen van het Evangelie.

VERSLAG DER AMSTERDAMSCHER CONFERENTIE.

Op Zondag 14 November werd de halfjaarlijksche Amsterdamsche Conferentie gehouden. Er werden drie vergaderingen gehouden in het gewone vergaderlokaal. De eerste vergadering begon ten 10 uur. Nadat Conf. Pres. J. H. Walker eenige woorden

van welkom gesproken had, sprak Conf. Pres. D. D. Brimhall over het plan van zaligheid, voornamelijk over den val van Adam en de verzoening door Christus aangebracht. Ouderling Orson Roger die in Zuid Afrika als zendeling werkzaam geweest is en op reis naar Amerika was, sprak over het zendingswerk in dat werelddeel en sprak ook over eenige Nederlanders aldaar die lid der Kerk waren. Daar hij in de Engelsche taal sprak, zoo werd hij door ouderling W. J. De Brij vertolkt. Nadat ouderling G. W. Keddington een solo gezongen had, sprak ouderling P. A. Clayton over de zending en ondervinding van Noach en maakte eenige vergelijkingen met het werk der laatste dagen. Conf. Pres. J. H. Smith sprak over de wederkomst des Heeren en over het werk der voorbereiding.

Des namiddags ten 2 uur begon de tweede vergadering. Nadat 2 personen tot leden bevestigd waren, sprak ouderling G. B. Alexander over het avondmaal des Heeren. Nadat het avondmaal bediend was, werden de autoriteiten der Kerk en Zending ter ondersteuning voorgesteld en zoo ook een verslag der werkzaamheden. Ouderling J. R. Stringham vermaande de aanwezigen tot gehoorzaamheid aan het Evangelie. Ouderling Geo. Knight sprak over de noodzakelijkheid van standvastigheid aan het Evangelie. Ouderling C. de Gooyer sprak over het leven van Joseph Smith. Nadat door eenige zendingen een Engelsch lied gezongen was, spraken ouderlingen J. S. Bennion over de zegeningen van het Evangelie en S. E. Busath over de hervorming.

Des avonds ten 7 uur begon de derde vergadering. Ouderling W. J. De Brij besprak de herstelling van het Evangelie naar aanleiding van een gedeelte van Maleachi, hetwelk door hem werd gelezen. Nadat ouderling G. W. Keddington een solo gezongen had, sprak ouderling B. Tiemersma over de prediking van het Evangelie. Pres. B. G. Thatcher sprak over de noodzakelijkheid van bekeering en het prediken van het ware Evangelie.

Alle vergaderingen waren goed bezocht, des avonds bleek de zaal te klein te zijn Met veel waardeering werd over deze conferentie gesproken.

Op Maandag 15 November werd er een vergadering voor de zendingen gehouden en verslag gegeven van het Zendingswerk en ook vele goede raadgevingen door Pres. B. G. Thatcher.

C. A. WOOLLEY *Secr.*

IETS OVER DE MORMONEN.

In deze dagen, nu er zooveel ten nadeele van de Heiligen der laatste Dagen — Mormonen — gezegd wordt, wenschen wij onze bestrijders te wijzen op de vele gunstige getuigenissen, door

niet-Mormonen afgelegd met betrekking tot het zedelijk leven van dat volk. Wij laten hier een uittreksel volgen van een artikel door Wm. E. Curtis geschreven in de „Chicago Record-Herald” van 14 October 1909. Mogelijk willen zij, daar het hun immers om waarheid te doen is, ook dit getuigenis overnemen, met dezelfde gretigheid als waarmede zij „waarschuwingen” en dergelijke artikelen publiceeren.

„De „Mormonen” zijn mogelijk een zeer slecht volk, zooals ik opmerkte in vorige brieven, maar de niet-Mormonen houden alle herbergen, danshuizen, dobbelhuizen en andere in slechten naam staande huizen in Utah. Er is niet één herberg in den staat die aan een „Mormoon” toebehoort, noch is dit het geval met dobbelhuizen of eenig ander huis van dergelijken aard — terwijl de meest onhandelbare en ergste vijanden der „Mormoonsche” Kerk, niet-Mormoonsche herbergiers en eigenaars van beruchte plaatsen zijn. Zij zijn bitterder in hun vooroordeel tegenover de Kerk, dan de predikanten der Methodisten en Presbyterianen, maar die twee uitersten werken samen, om den invloed der „Mormonen” te overwinnen. Terwijl wij niet het recht hebben, om over de beweegredenen van eenig mensch te oordeelen, zoo wordt het vrijelijk beweerd, dat de reden, waarom het beruchte gedeelte onder de niet-Mormonen zoo vijandig tegen de „Mormonen” is, gelegen is in het feit, dat zij door dat gedeelte der bevolking niet begunstigd worden.”

De schrijver vermeldt dan verder in zijn artikel, dat de „Mormoonsche” Kerk steeds tracht het volk te ontwikkelen, zoo-wel lichamelijk als geestelijk, en dat muziek en zang een voorname plaats innemen. Hij zegt, dat de kinderen reeds zeer jong in de muziek onderwezen worden en dat overal de godsdienst-oefeningen door een zangkoor worden opgeluisterd. Hij spreekt met veel roem over het zangkoor van den Tabernakel te Salt Lake City en de leider daar van Evan Stephens.

De schrijver belooft uitvoeriger daarover te zullen schrijven in een ander artikel.

HET WOORD VAN GOD.

De Heiligen der laatste Dagen worden bitter bestreden, omdat zij gelooven, dat het Boek van Mormon het woord van God is en ook andere boeken het woord van God kunnen bevatten. Men geeft voor dat den Bijbel alleen het woord Gods is en daar niets aan toegevoegd mag worden.

Het erkennen van andere boeken als het woord van God is echter nog geen toevoeging aan den Bijbel. Wij wenschen hier een kleine opmerking te maken voor onze bestrijders over dat

onderwerp. Men weet dat de Tien Stammen van Israël van de anderen gescheiden zijn en tot op heden nog niet in Palestina zijn teruggekeerd. Zij zullen echter komen en ongetwijfeld hunne boeken medebrengen waarin hun geschiedenis vervat is. Als zij profeten in hun midden gehad hebben, en die profetieën zijn opgeschreven geworden, dan zal er een boek zijn zooals de Bijbel die wij nu hebben en de vraag is, of de Christenen, dat boek dan zullen erkennen als Gods woord of niet, want het zal dan het zelfde gezag moeten hebben. Er zijn geen redenen om te gelooven, dat zij zoodanige geschriften als in den Bijbel vervat zijn, niet met zich zullen hebben. En als dat boek het woord van God is, waarom kan dan een ander boek dat woord niet bevatten, dat op de zelfde manier geschreven is. En wederom, als de woorden door mannen gesproken of geschreven, wanneer zij door den Heiligen Geest gedreven werden, in vroeger dagen, het woord Gods is, waarom zouden dan de woorden die nu door mannen gesproken of geschreven worden door den Heiligen Geest gedreven zijnde, niet het woord Gods zijn?

Er is in den Bijbel niets te vinden waarom dat niet het geval zou zijn. De Heiligen Geest is onveranderlijk en als de mensch die Geest heeft ontvangen dan zal hij ook de woorden Gods spreken „als hij door dien Geest gedreven wordt”. Een onpartijdig onderzoek zal doen zien, dat het niet onredelijk is te gelooven, dat Gods woord ook in andere geschriften kan zijn vervat als in den Bijbel.

In Openb. 10 vers 11 lezen wij, dat tot Johannes gezegd werd: „Gij moet wederom profeteeren voor vele volken, en natiën, en talen, en koningen.”

Welnu in den Bijbel zijn die profetieën niet opgeteekend, en men zal toch niet ontkennen, dat de woorden die Johannes zal spreken „voor vele natiën en koningen”, de woorden van God zijn, alhoewel zij niet in den Bijbel vermeld zijn. En als de Heere in Zijne wijsheid die profetieën van Johannes zal voort doen komen, zal men dan het recht hebben die als ongoddelijk te verwerpen? Neen, laat de wereld dankbaar zijn voor al de woorden Gods, waar en wanneer ook gesproken en zich bereiden om meer te ontvangen.

INHOUD.

Gods Wijsheid in Organisatie getoond	Blz. 369	Het Avondmaal der Heeren	Blz. 377
Correspondentie	„ 373	Dominee Dekker en de Mormonen	„ 379
De Vrouw in het Joodsche Spreek- woord	„ 373	In ons eigen Zendingveld	„ 381
Iets over den doop	„ 374	Verslag van de Amsterdamsche Conferentie	„ 381
Verplaatst	„ 376	Iets over de Mormonen	„ 382
Aan onze Lezers	„ 376	Het Woord van God	„ 383

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B,
Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der
Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50,
Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.